

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan oplyse, at der ikke er fastlagt generelle retningslinjer på de nævnte områder. Det vil således i vid udstrækning være overladt til de enkelte ministerier at foretage en konkret rimelighedsvurdering.

Jens Peter Verner (S):

Når det nu forholder sig på den måde, at der ikke er nogen generelle retningslinjer, vil jeg spørge, om statsministeren påtænker, at der så bliver etableret sådanne retningslinjer med baggrund i de sager, der har været, hvor en minister holder møde med sig selv, og hvor pågældende minister så åbenbart får fortæring under det møde, som pågældende holder med sig selv. Jeg vil spørge: Finder statsministeren, at det er en rimelig måde at bruge offentlige midler på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Som udgangspunkt tror jeg ikke, der er behov for et meget indviklet regelsæt på det her område. Der er som sagt ikke fastlagt regler på området, men det er under alle omstændigheder min opfattelse, at ministerierne ikke bør afholde udgifter, som ikke kan henføres til ministeriets virksomhed eller ministerens funktion som minister. Det gælder selvsagt også, når det drejer sig om bespisning, gaver eller anden form for repræsentation. Men det er så selvklart, at det tror jeg ikke man behøver et indviklet regelsæt for at regulere.

Kl. 15.20

Jens Peter Verner (S):

Når man ikke behøver et indviklet regelsæt for at regulere det, hvordan ser statsministeren så på, at en enkelt minister ikke kan finde ud af at regulere sådan et område uden et regelsæt? For det er jo det, der er tale om, idet det via aktindsigt er kommet frem, at den pågældende minister rent faktisk holder møde med sig selv uden andres deltagelse, og på den mødefortærringsblanket, hvor man skal skrive, hvad formålet er med mødet, sættes et spørgsmålstejn; ud for rubrikken, om der har været eksterne deltagere, sættes et spørgsmålstejn; ud for rubrikken om, hvem der har deltaget i mødet fra ministeriet, skriver man et m.

Der er altså ikke brug for regler, men finder ministeren alligevel ikke, det er problematisk, at en minister ikke kan finde ud af det her, når der så ikke er regler?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det er mit klare udgangspunkt, at det kan enhver minister finde ud af. I den konkrete sag har jeg forstået at ministeren vil redegøre over for Folketinget for de her forhold, og jeg finder det rigtigst at afvente det, før jeg i øvrigt udtaler mig yderligere om det konkrete spørgsmål.

Men jeg vil sige generelt, at det jo må bero på en vurdering, hvorvidt en konkret disposition er ministeriet vedkommende eller uvedkommen, også i relation til køb af gaver eller i forbindelse med bespisning. Og jeg tror, at der i reglen ikke vil være nogen særlig stor vanskelighed ved at foretage den vurdering.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Nu har det jo i medierne været omtalt, at de sager, som der refereres til fra hr. Jens Peter Vernersens side, er små sager og små beløb. Jeg vil bare spørge statsministeren, om han ikke er enig med mig i, at her handler det om principper, at det altså handler om, at man ikke for ministeriets penge kan give gaver af hverken stor eller lille karakter, hvis ikke det vedrører ministeriets virksomhed eller ministerens funktion som minister, og at man selvfølgelig også skal overholde de interne regler, der er i et ministerium, om, hvornår man er berettiget til at spise mad i forbindelse med møder eller ikke, og at det altså ikke handler om beløbenes størrelsesorden, men om det principielle.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jeg jo sådan set meget enig i, og jeg har allerede svaret, at et ministerium selvfølgelig ikke bør afholde udgifter, som ikke kan henføres til ministeriets virksomhed eller ministerens funktion som minister.

Per Clausen (EL):

Så vil jeg bare spørge statsministeren: Hvis det nu er sådan, at ministre rent faktisk ikke kan finde ud af det – og i hvert fald i forhold til det med bespisningen har jeg kunnet konstatere i medierne, at der er en minister, der har erkendt, at han har overtrådt de interne regler i vedkommendes eget ministerium – og de er kommet til at begå fejl, det kan jo ske, jeg ved ikke, om det sker for statsministeren, men det sker for os andre, er det så ikke sådan, at han i hvert fald skal betale det tilbage, som han er kommet til at få,